

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال دوم

تاریخ چاپ ۱۳۸۸/۵/۱۷

شماره چاپ ۷۹۶

شماره ثبت ۳۴۱

یک فوریتی

طرح عدم لزوم بیمه مجدد اجباری شاغلین فصلی و ساکنین شهرهای
با جمعیت کمتر از بیست هزار نفر که نزد صندوق بیمه اجتماعی روستائیان
و عشایر بیمه می‌باشند

یک فوریت این طرح در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۱
به تصویب رسیده است.

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: اجتماعی

فرعی: بهداشت و درمان

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

با عنایت به این که شاغلین فصلی ساکن مناطق روستائی و عشایری و شهرهای با جمعیت کمتر از بیست هزار نفر که دفترچه بیمه خدمات درمانی دارند و نزد صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر بیمه هستند الزامی به بیمه مجدد به صورت اجباری نزد سازمان تأمین اجتماعی نداشته باشند. بنابراین طرح ذیل با قید یک فوریت برای طی مراحل تصویب تقدیم می گردد.

ثروتی - محمدرضا رضایی - عیسی جعفری - حسینعلی شهریاری -
رضا حسینی - بنایی - محمد مهدی شهریاری - طاهری - قاضی پور -
حاجی بابایی - فتحی پور - ناصری - زمانی - امین شعبانی - یوسف نژاد - اخوان
بیطرف - منصوری رضی - حجت الله رحمانی - شبانپور - جانی عباسپور -
امین حسین رحیمی - بهمن اخوان - اعزازی - حسین نژاد - ادیانی راد - حسونند -
کوچکی نژاد - عزت الله دهقان - امینی - زارعی - سید حسین حسینی - قوامی -
اسماعیلی - سیدعلی حسینی - محمد دهقانی - کرمی - یحیی زاده - آربن منش -
اختیاری - مطهری شبستر - سازدار - اقبال محمدی - رجایی - بزرگواری -
حیدرپور - محمود احمدی - امیدوار رضایی - محمدجانی - وکیل سپه -
فره مند - کوهی - نصیرپور - میر تاج الدینی - ذوالانوار - طباطبایی نژاد -
مره صدق - عابدی و دو امضاء ناخوانا

طرح عدم لزوم بیمه مجدد اجباری شاغلین فصلی و ساکنین شهرهای با جمعیت کمتر از بیست هزار نفر که نزد صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر بیمه می‌باشند

ماده واحده- شاغلین فصلی و ساکنین شهرهای با جمعیت کمتر از بیست هزار نفر که از مزایای درمان روستایی و عشایری استفاده می‌نمایند و نزد صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر بیمه می‌باشند، بیمه اجباری مجدد آنان نزد سازمان اجتماعی لازم نیست.

سابقه

قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۸۳/۲/۲۱

ماده ۳ - اهداف و وظایف حوزه بیمه‌ای به شرح زیر می‌باشد:

الف - گسترش نظام بیمه‌ای و تأمین سطح بیمه همگانی برای آحاد جامعه با اولویت دادن

به بیمه‌های مبتنی بر

بازار کار و اشتغال.

ب - ایجاد هماهنگی و انسجام بین بخش‌های مختلف بیمه‌های اجتماعی و درمانی.

ج - اجرای طرح بیمه اجباری مزدگیران.

د - تشکیل صندوقهای بیمه‌ای مورد نیاز از قبیل بیمه حرف و مشاغل آزاد (خویش‌فرمایان

و شاغل غیردائم)، بیمه

روستائیان و عشایر، بیمه خاص زنان بیوه و سالخورده و خودسرپرست و بیمه خاص حمایت از

کودکان.

ه - گسترش بیمه‌های خاص جبران خسارات ناشی از حوادث طبیعی از قبیل سیل،

خشکسالی، زلزله و طوفان.

و - پشتیبانی حقوقی از بیمه‌های تکمیلی.

ز - نظارت بر عملکرد صندوقهای بیمه‌ای.

ح - پیگیری اصلاح اساسنامه‌های شرکتها و صندوقهای بیمه‌ای به نحوی که

اصل‌بنگاهداری برای شرکتها و

صندوقهای بیمه‌ای لحاظ شود.

ط - نظارت بر تعادل منابع و مصارف صندوقها براساس علم محاسبات بیمه‌ای.

ی - اطلاع‌رسانی درخصوص خدمات بیمه‌ای.

تبصره ۱ - هر صندوق بیمه‌ای می‌تواند در یکی از دو حوزه بیمه اجتماعی و درمانی و یا

در هر دو فعالیت نماید.

تبصره ۲ - دولت مکلف است ظرف مدت دو سال از تاریخ ابلاغ این قانون، امکان‌تحت

پوشش بیمه قرارگرفتن

اقشار مختلف جامعه از جمله روستائیان، عشایر و شاغلین فصلی را فراهم نماید.

تبصره ۳ - تعهدات قبلی سازمانها و صندوقهای بیمه‌گر به افراد تحت پوشش مشروط بر

آن که فقط در یک سازمان

یا صندوق عضویت داشته‌اند کماکان به قوت خودباقی است و مازاد بر آن درصورت تأمین منابع

و بار مالی لازم از سوی این

نظام برقرارخواهد شد.

ماده ۶ -